

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Judecător: A. Cucerescu
Curtea de Apel Chişinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros și I. Muruianu

Î N C H E I E R E

04 aprilie 2018

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența

Președintele completului, judecător
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Budnea Lidia împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ, obligarea recalculării și achitării diferenței pensiei pentru limita de vârstă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 16 noiembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Budnea Lidia, casată hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, din 17 mai 2017, și emisă o nouă hotărâre,

A C O N S T A T A T:

La 26 decembrie 2016, Budnea Lidia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actului administrativ, obligarea recalculării și achitării diferenței pensiei pentru limita de vârstă.

În motivarea pretențiilor a indicat că, la xxxxx a împlinit vârsta de 57 ani și a depus la Casa Teritorială de Asigurări Sociale sec. Botanica cerere cu privire la stabilirea pensiei pentru limită de vârstă, anexând documentele necesare de confirmare a stagiului și venitului asigurat din care s-au plătit contribuții de asigurări sociale și care constituiau baza de calcul a pensie.

Casa Teritorială de Asigurări Sociale sec. Botanica i-a comunicat că la stabilirea pensiei nu au fost luate în calcul toate certificatele de salariu și anume certificatul de salariu nr. 89, eliberat de SA „Frigoservice” din motiv că nu este

posibil de verificat.

Reclamanta consideră că aceste argumente sunt neîntemeiate, fiind lipsită de dreptul de a beneficia de o pensie legală.

Specifică reclamanta că conform legislației în vigoare, calcularea și confirmarea venitului asigurat realizat anterior implementării evidenței individuale, se confirmă prin documentele eliberate de întreprinderi, organizații, instituții în care și-au desfășurat activitatea asigurații sau de organele ierarhic superioare, precum și de arhive.

Nu este de acord cu cuantumul pensiei, deoarece, la stabilirea coeficientului individual nu s-a inclus perioada de activitate a anilor 1994 – 1997 la SA „Frigoservice”.

La fel, nu este de acord cu refuzul pârâtului de admitere a cererii prelabile și consideră acesta este ilegal din motiv că contravine prevederilor Legii privind pensiile de asigurărilor sociale de stat.

Susține că, stagiul de cotizare real se confirmă prin înscrisurile din carnetul de muncă, făcute de către angajator, care corespund prevederilor Codului muncii, precum și Regulamentului despre înscrieri, păstrare și evidență a carnetelor de muncă.

Consideră neîntemeiate și fără temei juridic argumentele pârâtului precum că este necesar de a efectua verificarea documentelor care au servit drept bază pentru eliberarea certificatului, dat fiind că nu este vina ei în faptul că întreprinderea s-a lichidat și nu s-au păstrat cărțile de salariu.

Solicită reclamanta, recunoașterea ilegalității refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. B-1296/16 din 30 noiembrie 2016 cu privire la neincluderea stagiului de cotizare realizat până la adresarea după pensie pentru perioada anilor 1994 - 1997 CM HY „АГРОХОЛОД” (SA „Frigoservice”) și neincluderea ilegală în calculul venitului mediu asigurat și realizat la determinarea coeficientului individual conform certificatului de salariu nr. 89 din 17 martie 1998, eliberat de SA „Frigoservice”; obligarea pârâtului să-i recalculeze cuantumul pensiei stabilite pentru limită de vârstă începând cu 30 mai 2014 (data depunerii cererii), cu includerea stagiului de cotizare pentru perioada anilor 1994 - 1997 la SA „Frigoservice” conform certificatului nr. 89 din 17 martie 1998, ce confirmă stagiul de muncă și venitul asigurat, eliberat de organele abilitate; obligarea pârâtului să-i achite diferența de pensie de la momentul stabilirii pensiei până la momentul pronunțării hotărârii.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 17 mai 2017, cererea de chemare în judecată a fost respinsă integral (f.d.64, 70-73).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 13 iunie 2017, Budnea Lidia a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2017, a fost admis apelul declarat de Budnea Lidia, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 17 mai 2017, fiind pronunțată o hotărâre nouă prin care s-a recunoscut ilegal refuzul

Casa Națională de Asigurări Sociale nr. B-1296/16 din 30 noiembrie 2016 și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a recalcula Lidiei Budnea cuantumul pensiei stabilite pentru limita de vârstă, începând cu 30 mai 2014 cu includerea în stagiul de cotizare pentru perioada anilor 1994 – 1997 la SA „Frigoservice” conform certificatului nr. 89 din 17 martie 1998. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a achita Lidiei Budnea diferența de pensie de la momentul stabilirii pensiei până la momentul emiterii hotărârii.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că normele de drept material au fost aplicate eronat, iar concluziile expuse în hotărârea instanței de fond sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fapt pentru care se ajunge la concluzia de a admite apelul și de a casa hotărârea primei instanțe.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 26 ianuarie 2018 Casa Națională de Asigurări Sociale a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a examinat cauza superficial, nu a intrat în esența acesteia, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, a aplicat eronat normele de drept material, cât și a apreciat arbitrar probele prezentate de Casa Națională de Asigurări Sociale.

Susține că nu este vreun temei legal pentru a lua în considerație la calcularea pensiei pentru limita de vârstă sumele din certificatul salarial pentru anii 1994-1997.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d.100), fiind recepționată de către recurent la 12 ianuarie 2018 (f.d. 109).

Prin urmare, Completul constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 19 februarie 2018, în adresa intimatei a fost expediată copia recursului, însă până la data stabilită, nu a parvenit referința prin care intimata să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Completul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatoare și a constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în cererea de recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de Casa Națională de Asigurări Sociale nu pot constitui temei de casare a deciziei, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Maria Ghervas

Iuliana Oprea